

גליונו של בן הלך

גיליון י"ד • תמוז תשפ"ג גיליון מיוחד לרגל הכינוס הגדול

ראיתי בני עליה

שיחות מרוממות • רב
שיח • שיעור עיון •
מזכרת מחזקת

כל הפרטים אודות
כינוס בני הישיבות
השנתי

עמ' 10 |

שיחות רבותינו שליט"א שנמסרו
בכינוס בני עליה תשפ"ג

גליונו של בן מלך

גיליון י"ד • תמוז תשפ"ג

יז"ל מטעם איגוד בני הישיבות

לגיונו של מלך

הוצאה לאור והפצה

אידישע קאפ

053-3189546

התהילה והתפארת

מנחה קטנה נשגרה, להאי גברא חשיבא
נודע שמו לשם ולתפארה, איש חמודות ורב תבונה
לבו ונפשו מאוד מסורה, לקומם ולרומם קרן התורה
נאמנם דרבנן ושלוחא דציבורא, תורה ועבודה אצלו כלולה

הר"ד ישראל פרוש הי"ו

ראש העיר אלעד

ואשר על ידו השני עזרו ויד ימינו

הר"ד אמנון לוי הי"ו

מנכ"ל מוסדות 'אור המאיר'

אשר הקים את דברי התורה הזאת
וסייע בכל מאורו לקיום הכינוס השנתי

יה"ד ויאריך ימים על ממלכתו

בכל אשר יפנה ישכיל ויצליח

ברכות הטובה אושר ועושר ושמחה

אמן

הגיליון והכינוס מוקדשים לע"נ
ה"ה מאיר בר פלילא ז"ל

אם אין אני לי

ישנו סיפור על הקיסר המפורסם של צרפת, נפוליאון בונפרטה. הקיסר, הלך פעם לנהר ולקח איתו את נכדו. בעודם שוחים בנהר, הם לפתע נלכדו לתוך נחשול שבים (מערכולת), ונכדו הקטן נמשך לתוכה.

התחיל הנכד לצעוק לסבו, "סבא, הצל אותי! הצל אותי!" עם כל רצונו להציל את נכדו, נפוליאון ידע שיהיה זה מסוכן מדי עבורו לשחות לתוך המערכולת, וגם אם יסתכן הוא לא יוכל להציל את נכדו.

לכן הוא נקט בפעולה שונה במקום זאת – הוא עלה לשפת הנהר, הוציא במהירות את חרבו והעמיד פנים שהוא דוקר את עצמו. הוא נפל מיד ארצה ברפיון, ונראה כאילו מת.

לא עבר זמן רב והילד הצליח לצאת מהמים ולהגיע לגדת הנהר, עייף וסחוט. בכוחותיו האחרונים הוא רץ לראות מה קרה לסבו והופתע לראות אותו חי וקיים!

מבולבל, הוא שאל את סבו מדוע הוא לא ניסה להציל אותו?

נפוליאון קם ממקומו, ניער את הלכלוך שדבק בו כששכב על הקרקע והסביר: "ילד שלי, כשהתחלת להיטבע במי הנהר, ראית אותי עומד שם ובטחת בי שאבוא להציל אותך.

"הדרך היחידה להציל אותך הייתה להראות לך שרק אתה יכול להציל את עצמך. כשראית אותי, כביכול מת, זה נתן לך את הדחיפה להילחם על חייך, כי ידעת שרק אתה יכול להציל את עצמך".

רעיון זה חל על כל תחומי החיים, כולל עבודת השם שלנו. לכולנו יש כוחות פנימיים נסתרים, ובכוחנו להתגבר על כל אתגרי החיים, עלינו לזכור שההתגברות תלויה בנו. רק בנו.

כאשר לאדם יש נסיון, אם הוא סומך על הסביבה שלו שתיתן לו כוח ותעזור לו לעשות את מה שנכון, ואם יש לו את הלך הרוח של "כשהכל סביבי יהיה טוב אז יהיה לי טוב", אזי כוחו הפנימי, מלא הכישרון מלמעלה והפוטנציאל העצום שניתן לו, יישאר ללא שימוש.

לפיכך, אם נזכור שהכל תלוי בנו, וכדינו לעמוד איתנים, ולעשות את מה שנכון – לא ההורים, לא החברים, לא החברותא, ולא המשגיח, אלא אני עצמי אהיה חזק בעבודת ה' וכיראת שמים, אני עצמי אתנהל בעצמי לפי מה שההלכה דורשת בלי לקוות שאחרים יסדרו לי את התנאים שיתאימו לכך, אזי בעז"ה נוכל להתגבר על כל הקשיים הרוחניים.

קברכת התורה

וקרובים הקאים לכינוס השנתי

יהודע שלמה כהן

י"ר איגוד בני הישיבות

למה יש חלק שכן הגיעו להיות בני עליה?

שיחתו המרוממת של
מורנו הגאון הגדול
הרב אליהו מאדאר שליט"א

ברשות ידידי וחביבי הרבנים שליט"א, ברשות בחורי
הישיבות שעדיין לגדולות בעז"ה, הכנס נקרא כנס בני
עליה. אמרו רבותינו ראיתי בני עליה והם מועטים, בני
עליה לא רבים הם, מעטים שנמצאים למעלה, שהגיעו
למעלה, למה באמת הם מועטים, כי קשה לעלות למעלה
קשה להגיע למעלה. אבל למה בכל זאת יש כן חלק שכן
הצליחו לעלות למעלה, הגיעו להיות בני עליה?

התשובה היא פשוטה, מי שהבין שלמעלה יש לו אוצר
יקר, מי שהבין למעלה בעליה יש שמה מטמון, הוא
יעשה את כל ההשתדלות הוא יטרח כדי להגיע למעלה.
לעלות לקומה עשירית, לקומה עשרים, ושלושים, בלי
מעליית זה קשה, לא כל אחד יוכל, אבל אדם שמבין
שלמעלה יש לו אוצר יקר, הוא יעלה. כמו שאמרו
רבותינו, מחלוקת בין בית שמאי לבית הלל: אדם ששכח
ולא ברך ויצא ממקומו, האם צריך לחזור ולברך? בית
הלל טענו לבית שמאי אכל בראש הבירה, וירד ושכח,
צריך לחזור כ"כ הרבה? קשה לו! אמרו להם בית שמאי
- אם הוא שכח ארנקי בראש הבירה, הוא יעלה או לא
יעלה? אדם קבל משכורת באותו יום, הוא אכל בקומה
שלושים ארבעים, וירד, ולמזלו לא היתה באותו יום
מעליית, ואז כשבא להכנס לרכבו, איפה הכסף? איפה
הארנק? שכחתי במסעדה למעלה, יעלה או לא יעלה?
ודאי יעלה! הוא ירוץ לעלות! למה? אבל זה קשה? אנחנו
עולים שלוש ארבע קומות אנחנו מזיעים, אבל אם הוא
מבין שלמעלה זה הרבה כסף, למעלה נמצא אוצר שלם,
הוא יטרח ויעלה.

להגיע לבני עליה למעלה, זה לא דבר קל, אבל אדם
שמבין ששם זה עיקר חייו ושמה זה כל הצלחתו - הוא
יעלה, הוא ישתדל. יהיה לו קשה, אבל מקשיים אדם לא
נופל רק אם הוא לא כל כך מבין כמה זה חשוב לו.

בחור ישיבה, בפרט שעכשיו הוא עולה מישיבה קטנה
לגדולה, שזה מבחר החיים שלו, אם הוא יבין שכל חייו
תלויים בשנים הללו - לפי ההשקעה שלו עכשיו, לפי
הטרחתו שלו עכשיו, לפי יראת שמים שלו עכשיו, כמה
חייו יראו שבעים שמונים שנה. אדם כמעט ולא יכול
להיות ירא שמים כגיל עשרים שלושים, כי אז קשה מאד.
יש עושים זאת, אבל מעטים, בדרך כלל ההצלחה של
האדם תלוייה בשנים הללו.

לכו למים".

כמו אותו צמא שילך לחפש איפה יש טיפת מים. כל צמא שבעולם יכול להשיג את המים שזה את המים שזה התורה. אומר מרן החיד"א בספרו כסא רחמים, 'צמא' זה גימטריא 'ס"מ' (סמא"ל). בראתי יצר הרע - בראתי לו תורה תכלין. אדם שרוצה להתגבר על היצר הרע, התורה היא הסממן המוצלח ביותר.

היום אנחנו חיים בדור קשה מבחינה רוחנית מאד, בחורים יקרים החיים שלכם לפניכם בעז"ה, מבחור החיים שלכם עכשיו, אדם שלא ישקיע את עצמו בתורה חלילה, היצר הרע יכול לסחוב אותו החוצה, הרחוב קורא, יש הרבה דברים בחוץ, אבל אדם שמבין שאם חלילה הוא יצא החוצה הוא יכול ליפול לכאר שחת, ולא רק השנה הזאת אלא כל השנים אח"כ, ידאו אחרת לגמרי, הוא יהיה מוכן להשקיע, הוא יהיה מוכן לטרוח, אולי יהיה לו קשה לקום בבוקר, אבל הוא יעשה מאמץ, יהיה לו קשה לטרוח בסוגיא, הוא יעשה מאמץ, כי הוא מבין שאני רוצה להגיע למעלה, כדאי לי, זה השקעה נכונה. כמה שנים אדם משקיע? כמה ימי הבחורות של האדם? שלוש ארבע שנים, ואח"כ בעז"ה חמישים שנה קדימה אתה נמצא במקום אחר לגמרי. כמה פעמים חברים נמצאים יחד, אחד הלך בדרך זאת, ואחד בדרך אחרת, המרחק ביניהם הוא שמים וארץ ממש. הכל כלול ממש בשנים הללו.

חכם מה הוא אומר, אני אשיג בעז"ה ואהיה בן עליה, התורה מונחת והיא מחכה לך. היא מחכה לכל אחד מאיתנו, וכל אחד יכול להשיג. התורה נותנת חיים לעושיה, כשאדם משקיע בתורה, התורה כוללת את כל הטובות שבעולם, והיא נותנת לאדם דרך בחיים, נותנת לו שכל, נותנת לו ממשלה, נותנת לו דעת, נותנת לו רוגע, נותנת לו שמחת חיים. ועכשיו כשאדם ישקיע כל החיים ירויה, יהי רצון שתזכו ותעלו ותתעלו ותהיו מבני העליה, ונזכה לגאולת עולמים, בחסד וברחמים בקרוב, אמן כן יהי רצון.

אדם שמבין שכל חייו יכולים להידאות ימינה או שמאלהותלויים עכשיו בשנים האלה, הוא ישקיע את כל חשקו. יהיה לו קשה קצת, נכון, אבל כדאי ההשקעה הזאת. אדם שהוא עשיר גדול, נשאל אותו איך נהיה עשיר גדול? רובם ככולם לא קיבלו עושרם מן השמים, ולא ירד להם מן כפתח הבית, הם טרחו עליו טרחה גדולה מאד. שמעתי פעם אחד שהיה מתעסק בארבעת המינים, היום עושים מזה הרבה כסף, קונים את הלולב בכמה שקלים ומוכרים בהרבה כסף גם את האתרוג קונים בעשרים ומוכרים כמאה מאתיים, אבל זה בהרבה טרחה והרבה עמל של שעות ימים ושבועות. והוא היה אומר שהיה ישן במחסן, לא הולך הביתה, היה ישן במחסן של ארבעת המינים לילות כי זה שזה לו ויש לו בזה הרבה כסף. הוא מוכן לתרום לזה הרבה. מה עם המשפחה והנוחות שלך, תישן קצת, לא אוכל לא שתייה, כי הוא מבין שבזה הוא משיג את מה שרוצה.

אדם שרוצה לעלות למעלה ולהגיע להיות מבני העליה אמנם הם מועטים, אבל אני רוצה להיות מאלה, יהיה לו קשה אך הקושי הזה לא יהיה קשה בעיניו כל קושי, כי הוא מבין שהוא משיג את המטרה.

ידועה המשנה ממסכת אבות, "רבי שמעון אומר שלושה כתרים הם, כתר תורה, כתר כהונה וכתר מלכות, וכתר שם טוב עולה על גביהם" ובאות דרכי נתן מובא "כתר כהונה, אפילו אם אדם יתן כל הון שבעולם, כל כסף וזהב שבעולם, לא יתנו לו כתר כהונה אם הוא לא כהן". "והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם" אתה לא כהן - אי אפשר להשיג, גם אם תביא עולם ומלואו. כתר מלכות אותו דבר, גם אם אדם יתן את כל הכסף שיש לו בוז יבוזו לו, לא שייך לך, אתה לא מזרעו של דוד, וזה לא שייך לך.

אבל כתר תורה - מונח בקרן זווית כל הרוצה ליטול יבוא ויטול, אפילו אם ישלם סכום הכי קטן, ואפילו לא ישלם אבל ילך לאיפה שהתורה נמצאת, לאותה קרן זווית, שנאמר "הוי כל צמא

כיצד ניתן להצליח בישיבה ולגדול בתורה?

שיחתו המחוקת של
מורנו הגאון הגדול
הרב מצליח חי מאוזן שליט"א

בחורים יקרים, ברוכים הבאים בשם ה'! התכנסנו כאן היום להתחזק ולהתכונן לקראת הכניסה לישיבה גדולה, כל אחד ואחד במקום שבו הוא עומד, לעלות ולהתעלות בעז"ה.

ההכנה היא היסוד הגדול להצלחת האדם, וכמו שנצטוו אבותינו לפני מעמד הר סיני "והיו נכונים" (שמות יט יא) – כלומר, עליכם להתכונן לקראת קבלת התורה. ללא הכנה התורה לא יכולה להתקיים בלב האדם.

מובא בכף החיים שבליל חג הפסח יורדות לעם ישראל הארות גדולות מן השמים כמו שמקבל בליל חג השבועות, אבל עד הבוקר לא נשאר מההארות הללו כלום.

ואף על פי שאינם נשארים אצל האדם, יש בהם תועלת, שבמצרים הקב"ה נתן לעם ישראל הארה גדולה מאד, שגם אדם שהיה רחוק מאד מהאמונה, רחוק מאד מהתורה ומהקב"ה, שקוע במ"ט שערי טומאה, גם עליו זרח אור ה' יתברך וקירב אותו לעבודתו. וכך הדבר ממשיך בכל הדורות, בכל שנה ושנה כאשר מגיע ליל חג הפסח, הקב"ה שולח אור עצום מאד שיורד לעם ישראל.

אבל עם זאת, עם כל הגדולה של האור הזה, הוא לא יכול להתקיים יותר מלילה אחד, ורגע לאחר מכן, מגיע הבוקר והכל נעלם, לא נשאר מאומה.

גם בחג השבועות יורד שפע עצום של אורות גבוהים מאד, אבל בשונה מליל פסח, האור של חג השבועות הולך ונמשך יותר ויותר, ולא פג מיד לאחר החג.

ההבדל בין פסח לשבועות נעוץ בהכנה שקדמה לקבלת אותו האור. בחג הפסח, כיון שלא קדמו להארות הללו ימי הכנה, הן אינן יכולות להתקיים בלב האדם. אבל בחג השבועות, הרי קדמה לו הכנה גדולה של ארבעים ותשעה ימים, ולכן יש לאורות הללו קיום.

זו היא מעלת כל הכנה לקדושה, וודאי שההכנה לקראת המעבר לישיבה גדולה היא דבר חשוב מאד, יסודי ועצום.

יש הרבה על מה לדבר וכיצד להתכונן, ונעמוד על נקודה אחת.

כשרונות ברוכים – שלא יתפלא אם מחר הוא ייעלם כבר יום שלם, ולאחר מכן ימשיך לרדת עוד ועוד ואין סוף למדרון.

כל כחור צריך לדעת, להפנים ולזכור: כדי להצליח מחר, תתפוס את השעות שלך היום, תתפוס את הדקות שלך היום!

דבר נוסף שחשוב מאד לזכור, ובו טמון חלק ניכר מהצלחת הבחור: תהיה דבוק לרב שלך. זה לא משנה באיזו ישיבה אתה נמצא, לאחר שהחלטת שאתה הולך לאותה ישיבה, תהיה דבוק ברב, ומה שהוא אומר – תעשה!

אתה לא חייב לעשות כדבריו כל החיים, תתחנן לחיים טובים ולשלום ותעשה מה שאתה רוצה, אבל היום? היום אני דבוק ברב שלי, כי דרכו תעבור החכמה אלי.

כאשר ציוה הקב"ה את משה להעביר את המנהיגות ליהושע, אמר לו: "וסמכת את ידך עליו" (במדבר כז יח), ולכאורה יהושע לא היה צריך את הסמיכה הזו, שהרי התורה היא מאיתנו יתברך, ומדוע שהקב"ה בעצמו לא יברך אותו?

כאן אנחנו לומדים דבר חשוב: אמנם התורה היא מאתו יתברך, אבל היא עוברת דרך ה"מלצר", שתפקידו להשקות אותנו. ולכן הקב"ה ציוה את משה "וסמכת" – תעשה פעולה ידנית, פעולה פיזית להראות שאכן זה עובר דרכך. התורה חייבת לעבור דרך אמצעי, אב לבנו ורב לתלמידו.

כולנו תפילה שכל אחד במקומו בסייעתא דשמיא יהיה דבוק ברכותיו, ישנה בלשונם, ינהג במנהגם, ילך אחריהם בעקבות יום אחר יום, ואז בס"ד כולכם תעלו מעלה מעלה ותהיו גדולים בתורה וביראת ה' אמן ואמן.

השאלה שמעסיקה כל כחור בישיבה, ובפרט בישיבה גדולה, היא: מה המפתח להצלחה. איך מצליחים בלימודים, בעבודת ה', ביראת שמים, ובכלל מהו סוד ההצלחה במהלך כל החיים.

אמרו רבותינו: מצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה (אבות פ"ד מ"ב). בשעה שיהודי מקיים מצווה אחת הוא מקבל קדושה ומסוגל לעלות למדרגה הבאה. וכן להיפך, בשעה שיהודי עובר עבירה אחת היא פותחת לו את שערי הטומאה וגוררת עוד עבירה אחריה.

וזה למעשה סוד ההצלחה: עקביות!! על החפץ להתקדם בעבודת ה' להיות עקבי, להיות "חרוד מטרה". כל הזמן לחפש כיצד להתקדם, כל הזמן להיות בעלייה. אם היום עשה דבר טוב, לא יתן לזה "לברוח" לו, לא יאמר "היום הייתי טוב, מחר אין צורך להתאמץ כל כך", אלא ישתמש עם אותו מעשה כמדד להשלב הבא. אל תתן לאותו מעשה "להתפסס" לך. זו הדרך היחידה.

לא משנה מה הכישורים שלך, אם תנהג כך ההצלחה שלך מובטחת במאה אחוז בעז"ה. אבל כשבחור לומד בסדר א' טוב, ובסדר ב' הוא אומר "עכשיו קשה לי, עכשיו אני לא לומד" – בחור כזה לא יוכל להצליח.

למה הדבר דומה? להתחת מים. אם תרתיח את המים במשך 3 דקות ותוריד אותם מהאש, תתן להם להתקרר, ולאחר מכן תרתיח אותם שוב למשך 3 דקות ושוב תתן להם להתקרר, לא תקבל מים רותחים גם אם תשב שם כל הלילה.

ומאידך, אם לא תוריד את המים מהאש, אזי גם אם האש נמוכה מאד – לאחר זמן מה המים ירתחו.

גם בחור עם כשרונות מאד חלשים, אם יניח את המים על האש כל הזמן, אם יהיה עקבי – בוודאי שיגיע למידת רתיחה, מוכרח שיצליח. אבל אם הוא מזנוג, מרשה לעצמו סדר אחד להיעלם, אם הוא לא עקבי, גם אם הוא בעל כשרונות ברוכים – שלא יתפלא אם מחר הוא ייעלם כבר יום שלם,

הקב"ה "יהיב חכמתא לחכימין" למה?

ברשות הרבנים הגאונים תלמידי החכמים היושבים ראשונה במלכות, בחורי החמד שנמצאים בנקודה חשובה מאד בחייהם - המעבר משיבה קטנה לשיבה גדולה, ומארגני הכנס החשוב הזה, ובכלל - הארגון הזה 'לגיונו של מלך' "לשם שמו ואחלמה" אבן יקרה מאד בפעולותיהם. האות ט' בתורה מופיעה לראשונה בפסוק "וירא אלוקים את האור כי טוב", האות ט' רומזת לטוב, ט' במילוי - טית - בנימטריא בדיוק אחדות. אז ישר כח כאשר מאחדים את הכוחות, מאחדים את כל לגיונו של מלך, האחדות זה ט' זה טוב, ישר כח גדול.

בימים הללו אנחנו קוראים מגילת איכה, הגמרא אומרת למה איכה מסודרת לפי הא' ב'?' כיון שהם עברו על התורה שכתובה בכ"ב אותיות. והדברים מצריכים ביאור, מה זה שייך, וכי יש בזה עניין, הרי האותיות זה לשון הקודש, והתורה נכתבת בהם. ועם ישראל עברו על ג' עברות החמורות ועוד איסורים, אז לתפוס את אותם כ"ב אותיות ולהגיד שהם עברו על כ"ב אותיות שכתורה הקדושה ובגלל זה המגילה מסודרת לפי הא' ב', מה העניין? אז יש פירוש אחד ע"פ מה שכתב בעל הטורים על הפסוק "אם בחוקתיי תלכו", כותב בעל הטורים, אם נשים לב, הברכה מתחילה באות א', אם בחוקתיי תלכו, ומסיימת "ההולך אתכם קוממיות" מסיימת באות ת', גם בפרשת ראה "את הברכה אשר תשמעו" ואח"כ "והקללה" - לא כתוב 'את' הקללה, כי הקללות מתחילות "ואם לא תשמעו" ומסיימות באות ה', מה זה אומר? מסביר בעל הטורים, כשרוצים להגיד דבר מושלם, אומרים - זה מא' ועד ת', ועפ"י זה הסבירו למה מי שאומר אשרי ותהילה לדוד הרי הוא בן העולם הבא, וכי זה כ"כ פשוט וכ"כ קל להיות בן העוה"ב? אלא אחד ההסברים, כיון שמסודר לפי הא' ב', ואז מה, יש בזה כ"כ שבח מושלם, מא' ועד ת'. אומר בעל הטורים, הקב"ה אומר - את הברכה אני נותן לכם מא' ועד ת', "אם בחוקתיי תלכו" "ההולך אתכם קוממיות", אבל הקללה - הפוך, 'והקללה' מתחיל באות ו' וחוזר אחורה, "חיצי קלים והם אינם קלים", גם כאשר באה קללה היא הולכת וחוזרת אחורה. אז א' עד ת' זה שבח מושלם, וזה אחד הפרושים, מה זה שהם עברו על התורה שניתנה בכ"ב אותיות? עברו עליה רח"ל מא' ועד ת', ולכן גם מגילת איכה נכתבה מא' ועד ת'.

שיחתו המיוחדת של
מורנו הגאון

הרב ליאור כהן שליט"א
ר"י מאור יוסף

יש כאן פירוש נוסף בחורים יקרים שנוכל לקחת אלינו, כאשר אנחנו מפרקים את התורה והפסוקים, חלקי פסוקים, תיבות ואותיות, הם כמו הלכנים שמהם בונים תיבה ואח"כ בונים מזה בניין פאר, לפעמים אפשר להחריב בית, לפרק כמה קירות, לשבור קצת, הוא חרב - אבל יש בו עמודים העומדים על תילם, אבל עמ"י באותם זמנים פירקו את התורה ללכנים, לא השאירו אבן על אבן, עכשיו - כשרוצים לבנות מחדש, זה לא קצת לחבר את הקירות, לשים קצת מלט, צריך ממש ללקט לבנה ללבנה כדי לבנות מחדש בניין על תילו. זה מה שעשו כאשר עברו על התורה, וזה מה שבא לומר לנו ירמיה הנביא במגילת איכה, עיקרון העתיד - כאשר רוצים לבנות בית מקדשנו ותפארתנו, צריך לדעת שיש לנו כאן עבודה לבנות אבן על אבן, לימוד שורשי ועקבי לבינה על לבינה, רק ככה אפשר לבנות.

הבוקר עלה בדעתי איזה רעיון ואמרנו אותו בישיבה, ומיגו דזכי לנפשי - זכי נמי לאחריני, הפסוק אומר "יהיב חכמתא לחכמין", והשאלה ידועה, חכמה אתה צריך לתת לחכמים? יש להם כבר, תן לאלו שחסר להם, אדם נותן צדקה לעשיר? תן לעני, למי שאין לו. אומרים רבותינו, איזהו חכם הלומד מכל אדם, ולכאורה, אולי זה גם חלק בלהיות חכם, צריך להיות ברמת משכל מסוימת ולדעת ידיעות מסוימות, וגם להיות לומד מכל אדם, אך רבותינו מלמדים אותנו, איזהו חכם? הלומד מכל אדם, כן, חכם לא פירושו מי שיש אצלו אוסף ידיעות, אלא מי שמשתוקק, מי שאוהב חכמה, זה חכם. מי שמוכן ללמוד מכל אדם, סימן שהוא אוהב חכמה וזה נקרא חכם, ולחכם כזה - יהיב חכמתה.

איך מראים אוהב חכמה לחכמה? איך מראים אוהב לתורה? אז יכולות להיות כמה אפשרויות, אם אתה רואה אדם שמשקיע על מאכל מסויים כ"כ הרבה - אתה מבין שיש לו חולשה לאוכל הזה, הוא כ"כ משקיע ואח"כ אוכל בתוך עשרים דקות, ואם הוא כ"כ משקיע - יש לו אוהב לדבר.

אפשרות שנייה - כאשר אתה יודע שאם האדם הזה אם הוא הולך למכולת - אני יודע שהולך לקנות את השוקולד הזה, איך אתה יודע, כל הזדמנות זה אצלו בשקית, הוא הולך עם זה לכל מקום, הוא אוהב את זה. אלה שני הדרכים להראות אוהב - או להשקיע שעות ע"ג שעות להבין את הסוגיא, הוא מתייגע משקיע זמן - הוא אוהב, האפשרות האחרת - אתה רואה אותו הולך עם הספר לכל מקום.

והאפשרות השלישית - זה יהיה ההזדמנות שיש לנו בימים הללו. בחורים יקרים, אדם אכל ב"ה ארוחה טובה, משביעה, אתה רוצה להציע לו עוד - אז הוא אומר "לא תודה", אבל אם אתה תביא לו משהו שהוא אוהב? ברור שיש לזה מקום, תביא את זה, אתה יודע שהוא אוהב את זה. אם לא היה אוהב אותו כ"כ? הוא כבר שבע, אבל מספיק. ב"ה סוף שנה. שנה מעוברת, הייתה שנה דשינה, בחורים יגעו והתיגעו כמו שצריך, יש זמן שבו רוצים ללכת אחרי האוכל קצת, לרעות כנגנים וללקוט שושנים, אבל מי שדווקא בזמן הזה אומר "אהה, תורה - כן כן" אפילו קצת, אבל יש מקום בשבילה - זה מראה אוהב. אפילו אם לא משקיע את כל השעות, וזה לא כמו בזמן, אבל בכל זאת יש מילה של תורה - בולע אותה, יש לו מקום בשבילה, בזמן הזה יש בין הזמנים, יש חופש, אבל אני חוטף כל מילה של תורה. ובפעולה קטנה מראים אוהב, ולכזו בחור - בורא עולם יהיב חכמתא. מהביטוי אוהב הזה, מהגילוי אוהב הזה, אפשר לזכות לשפע של חכמה גדול.

ונסיים דברי הגאון הקדוש רבי חיים חורי זצ"ל. הולכים עכשיו לרדת מצרימה, כל אחד למקומו ולעירו, יוצאים ברמה כזאת או אחרת מתוך תיבת הנח. אומר לנו רבי חיים חורי, כאשר יורדים לשם, לזכור את מה שאמר ה' ליעקב אבינו "אל תירא מרדה מצרימה", תירא גימטריא תורה, אתה רוצה שלא לירא לרדת מצרימה? תיקח את התורה הקדושה, היא זאת שתלזה אותך. ושוב, ישר כח גדול למארגנים את המפעל הגדול הזה.

ראיתי

בני

עליה

בימים אלו עומדים בני הישיבות הקטנות בסיומו של פרק נכבד ונעלה במסכת העליה הרוחנית שלהם, צומת חשובה בחייהם, כשהם מסיימים את לימודיהם במסגרת הישיבה הקטנה. ומעלין בקודש להיכלי הישיבות הגדולות.

האתגר הרוחני והתורני העומד בפניהם עם כניסתם לישיבה הגדולה הוא עצום ודורש התייחסות מעמיקה ומקיפה. לא הרי ההתמודדות היומיומית בישיבה הקטנה כגודל החשיבות שחובה עליהם לייחס למטרות הנעלות הניצבות בפניהם בישיבה הגדולה וההתמודדות עימן.

וככל ענייני תורה ומצוות, כגודל ההכנה – משובחת התוצאה. ככל שתועמק ההכנה הגדולה לקראת הכניסה להיכל הישיבה הגדולה, כך תהיה ההצלחה גדולה וכבירה.

בהכוננת מרגן ורבנן גדולי ראשי הישיבות שליט"א ולבקשת הורים ומחנכים רבים אשר העלו את סוגיית ההדרכה המיוחדת הנדרשת לבחורים הצעירים עם כניסתם לחיי ישיבה גדולה, מקיים איגוד בני הישיבות מדי שנה את הכינוס המיוחד - כנס "בני עליה" - הכנה

היערכות שיא בהנהלת איגוד בני הישיבות 'לגיונו של מלך' לקראת כינוס בני הישיבות אשר מאפשר לבחורים להתכונן כראוי לקראת עלייתם להיכלי הישיבות הגדולות

- כל הפרטים -

בהתייעצות אישית בשולי הכינוס

בימת הכבוד בכינוס תשפ"ב

יענו הרבנים על לקט שאלות שנשלחו למשרדי איגוד בני הישיבות מאת הבחורים העולים לישיבות גדולות.

את המשא המרכזי ישא למאות המשתתפים גאון ישראל מרן רבנו הגדול ראש הישיבה שליט"א, אשר ימסור שיעור כללי פומבי מיוחד לכלל משתתפי הכינוס השנתי. ואף ישזור במהלכו דברי הדרכה לבני הישיבות העולים לישיבות הגדולות.

בסיום הכנס יוענק שי מיוחד לכל משתתף, ספר "חוקו" ח"ב, הנחוץ לכל בן ישיבה המבקש לפלס דרך במעלות התורה והיראה, ומכיל שיחות חיוק אותן מסר הגאון הגדול הרב צמח מאזוז שליט"א.

בהנהלת איגוד בני הישיבות מוסרים כי ההכנות למעמד הגדול בעיצומן, וכי כלל פעילי האיגוד פועלים כמיטב יכולתם כל אחד בתחומו הוא, לקראת שינוע וקליטת מאות בני הישיבות מבקשי ה' מכל רחבי הארץ מצפון ועד דרום בשאטלים מיוחדים, בעבור וקיום האירוע על הצד היותר טוב בעו"ה למען בני הישיבות כולם, באשר אירוע זה מתווה להם את הדרך בה יעלו בהר ה'.

והדרכה לבני הישיבות הקטנות העולים לישיבות גדולות.

בכינוס "בני עליה" משתתפים גדולי ראשי הישיבות, זקני המשגיחים ואישי חינוך נודעים, שכולם התגייסו למען מטרה אחת ויחידה, להכין את הבחורים לקראת עלייתם לישיבה גדולה, ולתת להם הדרכה ראשונית איך עליהם להתנהג בישיבה הגדולה, אילו אתגרים מצפים להם, באילו תחומים הם צפויים לחוות שינויים משמעותיים לעומת מה שהתרגלו בישיבה הקטנה ועוד.

המעמד בהשתתפות מאות בני הישיבות הקטנות מסיימי שיעור ג' יערך אי"ה ביום חמישי ב' אב באולמי 'מלכות' בעיר הישיבות אלעד, במעמד מרנן ורבנן שליט"א ובראשות מרן רבנו הגדול ראש הישיבה שליט"א, כשאורח הכבוד בכינוס השנתי יהיה ראש העיר אלעד הרב ישראל פרוש הי"ו, אשר יישא דברי ברכה למשתתפים.

בכינוס המיוחד ימסרו לבחורים דברי הדרכה והכנה מאת מרנן ורבנן ראשי הישיבות וזקני המשגיחים שליט"א, ואף יערך רב שיח מיוחד עם גדולי המחנכים שליט"א, בפאנל המיוחד

אחד המשטחים עם ערכות השי למשתתפים

חלק ממשנתפי הכינוס בשנה שעברה

איגוד בני הישיבות 'לגינו של מלך'
שמחים להזמין את בני הישיבות לכינוס

בני עליה

כינוס ההכנה השנתי לעולים לישיבות הגדולות
בו ימסרו לתלמידים דברי אלוקים חיים טרם עלייתם בהר ה'
מאת מרגן ראשי הישיבות המשגיחים שליט"א

במעמד וכראשות מרגן ראש הישיבה
רבנו הגר"מ מאזוז שליט"א

בהשתתפות מרגן ורבנן ראשי הישיבות שליט"א

יכבד את המעמד ראש העיר אלעד
הרב ישראל פרוש

בואכם לשלום
איגוד בני הישיבות

דרשות מרוחמות
ושיחות הכנה
לבחורים הי"ו
לקראת עלייתם
לישיבות הגדולות
רב שיח ייחודי עם
משגיחי הישיבות
הגדולות שליט"א
שיעור כללי מאת
מרגן ראש הישיבה
שליט"א
שי לכל משתתף
ספר 'חזקו'

הכינוס האדיר
יתקיים אי"ה
באולחי 'מלכות'
בעיר אלעד
רח' רבי יוחנן
בן זכאי 79
ביום חמישי ב' אב
פתיחת שערים
בשעה 17:00
דברי ברכה ופתיחה
בשעה 17:15
סיום משוער
בשעה 20:00